

- b) wzdłuż rzek, potoków, kanałów, jezior i innych zbiorników wodnych, uznanych za żeglowne i spławne, a także nie uznanych za żeglowne i spławne, wyodrębniane w zależności od ich położenia i charakteru, przy uwzględnieniu, że obejmują:
- w górach — lasy położone między brzegami wód i najbliższymi liniami naturalnymi w terenie,
  - na nizinach — lasy położone na terenach zalewowych podczas średniej wysokości wody, wokół zbiorników wodnych lasy położone między brzegiem danego zbiornika a najbliższą linią naturalną w terenie okalającą zbiornik,
- c) na obszarach ochronnych zbiorników wód podziemnych oraz w granicach stref ochronnych ujęć i źródeł wody, wyznaczonych zgodnie z przepisami prawa wodnego,
- d) na siedliskach wilgotnych i bagiennych,
- 3) wykazują uszkodzenia drzewostanów na skutek gazów i pyłów emitowanych przez zakłady przemysłowe, objawiające się ubytkiem liści w ponad 25% oraz zniekształceniem koron, lub lasy, w których drzewostany przewidziane są do przebudowy,
- 4) stanowią cenne fragmenty rodzimej przyrody,
- 5) znajdują się na stałych powierzchniach badawczych i doświadczalnych, wydzielonych w planie urządzenia lasu,
- 6) stanowią drzewostany nasienne, wyłączone z użytkowania rębego,
- 7) chronią środowisko przyrodnicze, w tym lasy:
- a) stanowiące ostoje zwierząt podlegających ochronie gatunkowej,
  - b) położone w granicach administracyjnych miast i w odległości do 10 km od granic administracyjnych miast liczących ponad 50 tys. mieszkańców,
  - c) uzdrowiskowe, położone w strefach określonych w statutach uzdrowisk, oraz lasy w strefach ochronnych wokół sanatoriów w promieniu nie przekraczającym 1000 m od sanatorium,
- 8) mają szczególne znaczenie dla obronności i bezpieczeństwa państwa, w tym lasy położone w granicach poligonów, placów ćwiczeń, lotnisk i zamkniętych kompleksów wojskowych, a także stanowiące strefy ochronne dla tych obiektów.

§ 2. Wniosek o uznanie lasu za ochronny lub pozbawienie go tego charakteru powinien zawierać:

- 1) określenie powierzchni i opis lasu,
- 2) szczegółowe uzasadnienie dotyczące celów uznania lasu za ochronny lub pozbawienia go tego charakteru, w tym również skutki społeczne, przyrodnicze i ekonomiczne,
- 3) kopię mapy przeglądowej z zaznaczonymi granicami lasu,

- 4) uzgodnienia lub opinie, o których mowa w art. 16 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. Nr 101, poz. 444 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 85 i Nr 54, poz. 254).

§ 3. W lasach ochronnych prowadzi się gospodarkę leśną w sposób zapewniający ciągłe spełnianie przez nie celów, dla których zostały wydzielone, w szczególności poprzez:

- 1) zachowanie trwałości lasów w drodze:
  - a) dbałości o stan zdrowotny i sanitarny lasów,
  - b) preferowania naturalnego odnowienia lasu,
  - c) ograniczania regulacji stosunków wodnych do prac uzasadnionych potrzebami odnowienia lasu oraz użytkowania sąsiadujących z lasami ochronnymi gruntów nieleśnych,
  - d) ograniczania trwałego odwadniania bagien śródleśnych do przypadków, w których wyniki przeprowadzonych badań i ekspertyz wykluczają niekorzystny wpływ tego zabiegu na stosunki wodne w lasach ochronnych,
- 2) zagospodarowanie i ochronę lasów w drodze:
  - a) kształtowania struktury gatunkowej i przestrzennej lasu zgodnie z warunkami siedliskowymi, w kierunku powiększania różnorodności biologicznej i zwiększania odporności lasu na czynniki destrukcyjne,
  - b) stosowania indywidualnych sposobów zagospodarowania i ochrony poszczególnych drzewostanów,
  - c) ustalania etatu cięć według potrzeb hodowlanych lasu,
  - d) ograniczania stosowania zrębów zupełnych do najślabszych siedlisk leśnych oraz prowadzenia ścinki drzew, zrywki i wywozu drewna w sposób zapewniający w maksymalnym stopniu ochronę gleby i roślinności leśnej,
  - e) zakazu pozyskiwania żywicy i karpiny.

§ 4. 1. Dla określonych powierzchni lasu uznanego za ochronny mogą być ustalone szczególne sposoby prowadzenia gospodarki leśnej, polegające na:

- 1) ograniczeniu pozyskania drewna, choinek, kory, igliwia, zwierzyny lub płodów runa leśnego,
- 2) konieczności wykonania określonych zabiegów w zakresie zagospodarowania i ochrony lasów,
- 3) zakładaniu i utrzymywaniu urządzeń ochronnych,
- 4) ograniczeniu udostępniania lasu dla ludności.

2. Szczegółowe sposoby prowadzenia gospodarki leśnej, o których mowa w ust. 1, określa się w akcie o uznaniu lasu za ochronny.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa: *Z. Hortmanowicz*

338

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OCHRONY ŚRODOWISKA, ZASOBÓW NATURALNYCH I LEŚNICTWA

z dnia 25 sierpnia 1992 r.

w sprawie szczegółowych zasad sporządzania planów urządzenia lasu.

Na podstawie art. 25 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. Nr 101, poz. 444 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 85 i Nr 54, poz. 254) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa — ustawę z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. Nr 101, poz. 444 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 85 i Nr 54, poz. 254),
- 2) obręb leśny — trwałą jednostkę powierzchniowo-ewidencyjną, utworzoną dla celów urządzania lasu,
- 3) typ siedliskowy lasu — podstawową jednostkę typologicznego podziału siedlisk leśnych, łączącą fragmenty lasu o zbliżonym potencjale produkcyjnym.

§ 2. Przy sporządzaniu planu urządzania lasu uwzględnia się w szczególności:

- 1) zadania dotyczące gospodarki leśnej,
- 2) wymogi wynikające ze stosowanych form ochrony przyrody i krajobrazu,
- 3) gospodarkę w lasach uznanych za ochronne,
- 4) potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa.

Rozdział 2

Plan urządzania lasu stanowiącego własność Skarbu Państwa

§ 3. 1. Plan urządzania lasu stanowiącego własność Skarbu Państwa, zwany dalej „planem urządzania lasu”, obejmuje lasy stanowiące własność Skarbu Państwa, znajdujące się w terytorialnym zasięgu działania nadleśnictwa Lasów Państwowych, a także pozostające w zarządzie nadleśnictwa grunty, według stanu na dzień 1 stycznia pierwszego roku jego obowiązywania.

2. Dla lasów i gruntów przekazywanych w użytkowanie sporządza się wyciąg z planu urządzania lasu.

3. Wyciąg, o którym mowa w ust. 2, sporządza się na koszt jednostki otrzymującej lasy i grunty w użytkowanie.

§ 4. 1. Plan urządzania lasu składa się z:

- 1) części ogólnej, zawierającej:
  - a) opis ogólny nadleśnictwa,
  - b) opis lasów i gruntów przeznaczonych do zalesienia, w tym:
    - opis gleb oraz ustalenia typu siedliskowego lasu,
    - opis roślinności leśnej (upraw leśnych) według obrębów leśnych,
    - zestawienie powierzchni lasów uszkodzonych na skutek działalności przemysłu,
    - zestawienie powierzchni lasów i gruntów przeznaczonych do zalesienia oraz lasów ochronnych według zasięgu terytorialnego gmin,
    - zestawienie powierzchni lasów występujących na gruntach porolnych,
    - zestawienie powierzchni lasów z roślinnością leśną (uprawą leśną) dla głównych gatunków drzew w drzewostanie, według klasy wieku, oraz klas bonitacji drzewostanów, według obrębów leśnych, oraz według zasięgu terytorialnego gmin,
    - opis gruntów i innych nieruchomości pozostających w zarządzie nadleśnictwa,
  - c) mapę gospodarczą lasów i gruntów przeznaczonych do zalesienia w skali 1:5000, dostarczoną wykonawcy planu urządzania lasu przez nadleśnictwo, wraz z wypisem z rejestru gruntów,
  - d) przeglądowe mapy tematyczne w skali od 1:5000 do 1:100 000,
  - e) analizę gospodarki leśnej za ostatnie 10-lecie, w której skład wchodzi: szczegółowa analiza gospodarki leśnej dokonana przez nadleśniczego, z uwzględnieniem sporządzonego opisu lasu, koreferaty do szczegółowej analizy dokonanej przez nad-

leśniczego, opracowane przez inspektora Lasów Państwowych i wykonawcę planu urządzania lasu, oraz końcowa ocena gospodarki leśnej w nadleśnictwie za ten okres, dokonana przez dyrektora regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych,

- 2) części szczegółowej, zawierającej zadania, z zastrzeżeniem ust. 2, dotyczące:
  - a) ilości przewidzianego do pozyskania drewna, w granicach nie przekraczających możliwości produkcyjnych lasów, określanej jako ilość maksymalna,
  - b) pielęgnowania lasu,
  - c) ochrony lasu, w tym również ochrony przeciwpożarowej,
  - d) zalesień i odnowień,
  - e) gospodarki łowieckiej,
  - f) potrzeb w zakresie infrastruktury technicznej.

2. Zadania, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c)—f), określa się kierunkowo na okres obowiązywania planu.

§ 5. Maksymalna ilość przewidzianego do pozyskania drewna w nadleśnictwie, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 2 lit. a), wynika z:

- 1) etatu cięć w użytkowaniu rębnym ustalonego w metrach sześciennych z powierzchni i miąższości drzewostanów przewidzianych do użytkowania rębnego,
- 2) etatu cięć w użytkowaniu przedrębnym, ustalonego powierzchniowo oraz szacunkowo w metrach sześciennych, z uwzględnieniem potrzeb pielęgnacyjnych i stanu sanitarnego lasu.

§ 6. 1. Etat cięć w użytkowaniu rębnym, o którym mowa w § 5 pkt 1, ustala się z uwzględnieniem:

- 1) celów i zasad gospodarki leśnej oraz sposobów ich realizacji, określanych dla każdego drzewostanu,
- 2) wieku dojrzałości rębnej głównego gatunku drzewa, ustalanego dla obrębu leśnego jako wiek rębności zapewniający trwałe osiągnięcie maksymalnego celu, określonego dla każdego drzewostanu,
- 3) wieku rzeczywistego wyrębu drzewostanu, określonego jako wiek wyrębu dla głównego gatunku drzewa w drzewostanie, wynoszącego, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, nie mniej niż:
  - a) 120 lat dla dębu, jesionu i wiązu,
  - b) 100 lat dla buka i jodły,
  - c) 80 lat dla sosny, świerka, modrzewia, daglezi i klonu,
  - d) 60 lat dla brzozy, grabu i osłzy,
  - e) 40 lat dla osiki,
  - f) 30 lat dla topoli,
  - g) dla pozostałych gatunków drzew — bez ograniczeń,
- 4) potrzeb w zakresie przebudowy drzewostanów,
- 5) lasów ochronnych oraz określonych form ochrony przyrody i krajobrazu,
- 6) maksymalnej powierzchni działki zrębowej w użytkowaniu rębnym, nie przekraczającej 6 ha,
- 7) nawrotu cięć wynoszącego minimum 4 lata, pod warunkiem udanej uprawy leśnej na gruncie przylegającym do działki zrębowej.

2. Przepisy ust. 1 pkt 3 i 6 nie dotyczą lasów:

- 1) przewidzianych do przebudowy drzewostanu w przypadkach, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 4 ustawy,
- 2) w których prowadzona jest intensywna uprawa drzew w skróconym cyklu produkcyjnym.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach organ zatwierdzający plan urządzenia lasu może obniżyć wiek wyciębu.

§ 7. 1. Plan urządzenia lasu stanowiącego własność Skarbu Państwa otrzymują:

- 1) właściwe nadleśnictwo,
- 2) regionalna dyrekcja Lasów Państwowych,
- 3) Dyrekcja Generalna Lasów Państwowych,
- 4) Ministerstwo Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa.

2. Plany, o których mowa w ust. 1, otrzymują klauzulę „do użytku służbowego” i podlegają ewidencji w regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych.

3. Wyrisy i wyciągi z planów mogą być wydawane za zgodą sporządzającego plan.

Rozdział 3

Uproszczony plan urządzenia lasu

§ 8. Uproszczony plan urządzenia lasu opracowywany jest dla:

- 1) jednej lub kilku wsi tej samej gminy w odniesieniu do lasów stanowiących własność osób fizycznych,
- 2) lasu stanowiącego własność osoby prawnej nie będącej Skarbem Państwa.

§ 9. 1. Uproszczony plan urządzenia lasu składa się z:

- 1) części ogólnej, zawierającej:
  - a) opis lasów i gruntów przeznaczonych do zalesienia, według działek ewidencji gruntów, wykonany dla lasów i gruntów stanowiących własność osoby prawnej, a także dla jednej lub kilku wsi, uwzględniający:
    - powierzchnię poszczególnych drzewostanów, lasów, na których planuje się ponowne wprowadzenie roślinności leśnej, a także gruntów przeznaczonych do zalesienia,
    - określenie głównego gatunku drzewa w drzewostanie, a także wieku, bonitacji, zadrzewienia i miąższości dla tego gatunku,
    - oznaczenie typu siedliskowego lasu,
    - zaliczenie lasu do lasu ochronnego,
    - zestawienie działek z lasami dla poszczególnych właścicieli, według powierzchni głównych gatunków drzew w drzewostanie, klas wieku i klas bonitacji drzewostanu dla głównych gatunków drzew,
  - b) kopię mapy ewidencji gruntów, z oznaczeniem działek z lasami i z gruntami przeznaczonymi do zalesienia,
- 2) części szczegółowej, opracowanej oddzielnie dla poszczególnych właścicieli lasów, osób fizycznych lub prawnych, zawierającej zadania w zakresie gospodarki leśnej, dotyczące:
  - a) ilości drewna do pozyskania, w granicach nie przekraczających możliwości produkcyjnych lasów, w tym:
    - w użytkowaniu rębny, określonej jako ilość maksymalna, z przestrzeganiem zasad, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 3—7 oraz ust. 2 i 3,
    - w użytkowaniu przedrębny, ilości wynikającej z potrzeb pielęgnacyjnych oraz ze stanu sanitarnego lasu, nie przekraczającej 20% miąższości drzew określonej w uproszczonym planie, z zastrzeżeniem ust. 2,
  - b) zalesienia gruntów,

- c) ponownego wprowadzenia roślinności leśnej (upraw leśnych) w lasach w okresie do dwóch lat od usunięcia drzewostanu, z zastrzeżeniem ust. 3,
- d) przebudowy drzewostanu,
- e) pielęgnowania i ochrony lasu, w tym również ochrony przeciwpożarowej, w zakresie:
  - usunięcia drzew opanowanych przez organizmy szkodliwe, a także złomów i wywrotów,
  - wykonywania zabiegów pielęgnacyjnych roślinności leśnej (upraw leśnych) w wieku do 10 lat,
  - wykonywania zabiegów w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

2. Ograniczenia ilości przeznaczanego do pozyskania drewna w użytkowaniu przedrębny nie dotyczą drzewostanów planowanych do przebudowy.

3. Obowiązek ponownego wprowadzenia roślinności leśnej (upraw leśnych) dotyczy również lasów przejściowo pozbawionych takiej roślinności w dniu wejścia w życie rozporządzenia.

§ 10. 1. Właściciele lasu będący osobami fizycznymi są informowani w sposób przyjęty w danej miejscowości o prowadzeniu prac związanych z opracowywaniem uproszczonego planu urządzenia lasu.

2. Właściciele lasu, o których mowa w ust. 1, obowiązani są do wskazania granic działek leśnych w terenie w czasie prac związanych z opracowywaniem uproszczonego planu urządzenia lasu.

§ 11. 1. Uproszczony plan urządzenia lasu dla lasów stanowiących własność osób fizycznych, z zastrzeżeniem ust. 2, otrzymują, z obowiązkiem udostępnienia zainteresowanym osobom:

- 1) sołtys wsi, dla której plan został opracowany,
- 2) właściwy zarząd gminy,
- 3) urząd rejonowy,
- 4) urząd wojewódzki,
- 5) właściwe nadleśnictwa Lasów Państwowych.

2. Właściciel lasu będący osobą fizyczną otrzymuje część szczegółową uproszczonego planu urządzenia lasu, o której mowa w § 9 ust. 1 pkt 2, dotyczącą lasu stanowiącego jego własność — jako załącznik do aktu administracyjnego zatwierdzającego ten plan.

§ 12. Uproszczony plan urządzenia lasów stanowiących własność osób prawnych właściciel lasu przesyła wojewodzie do zatwierdzenia w 5 egzemplarzach, które po zatwierdzeniu otrzymują:

- 1) właściciel lasu,
- 2) urząd wojewódzki,
- 3) urząd rejonowy,
- 4) zarząd gminy,
- 5) właściwe nadleśnictwo Lasów Państwowych.

§ 13. 1. Uproszczony plan urządzenia lasu podlega ewidencji we właściwym urzędzie wojewódzkim.

2. Wyrisy i wyciągi z uproszczonego planu urządzenia lasu dla lasów stanowiących własność osób fizycznych mogą być wydawane za zgodą sporządzającego ten plan.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 14. Dostosowanie planów urządzenia lasów stanowiących własność Skarbu Państwa do wymogów okreś-

lonych w ustawie polega na odpowiednim uzupełnieniu opisu lasów i gruntów przeznaczonych do zalesienia oraz określeniu zadań, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 2, a także zatwierdzeniu tych planów zgodnie z art. 22 ust. 1 pkt 1 ustawy.

§ 15. Dostosowanie planów urządzenia lasów, o których mowa w § 8 pkt 2, oraz programów zagospodarowania lasów nie stanowiących własności Państwa polega na odpowiednim uzupełnieniu opisu lasów i gruntów prze-

znaczonych do zalesienia oraz określeniu zadań wymienionych w § 9 ust. 1 pkt 2, a także zatwierdzeniu tych planów — zgodnie z art. 22 ust. 1 pkt 2 ustawy.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa: *Z. Hortmanowicz*

339

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA-SZEFA URZĘDU RADY MINISTRÓW

z dnia 31 sierpnia 1992 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia siedzib i terytorialnego zasięgu działania urzędów rejonowych.

Na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o terenowych organach rządowej administracji ogólnej (Dz. U. Nr 21, poz. 123 i z 1991 r. Nr 75, poz. 328) w związku z art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 12 listopada 1985 r. o zmianach w organizacji oraz zakresie działania niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej (Dz. U. Nr 50, poz. 262, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 30, poz. 163, Nr 64, poz. 387, Nr 73, poz. 433 i 434 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra-Szefa Urzędu Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1990 r. w sprawie określenia siedzib i terytorialnego zasięgu działania urzędów rejonowych (Dz. U. Nr 54, poz. 316 i Nr 72, poz. 430 oraz z 1991 r. Nr 3, poz. 16) w § 1 w ust. 27 w pkt 6 po wyrazach „Tarnów Opolski” dodaje się wyraz „Tułowice”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister-Szef Urzędu Rady Ministrów: *J. M. Rokita*

340

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 25 sierpnia 1992 r.

w sprawie książeczek żeglarskich i opłat za ich wystawianie.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o pracy na morskich statkach handlowych (Dz. U. Nr 61, poz. 258) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wzór książeczki żeglarskiej, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. 1. Do wniosku o wystawienie książeczki żeglarskiej należy załączyć:

- 1) wypełniony formularz paszportowy i 3 fotografie o wymiarach 4,5 × 6,0 cm,
- 2) dokument stwierdzający posiadanie morskich kwalifikacji zawodowych marynarza lub rybaka,
- 3) świadectwo o stanie zdrowia, stwierdzające zdolność do pracy na statku.

2. Do wniosku o wystawienie książeczki żeglarskiej dla osoby, o której mowa w art. 11 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o pracy na morskich statkach handlowych (Dz. U. Nr 61, poz. 258), zwanej dalej „ustawą”, należy zamiast dokumentu określonego w ust. 1 pkt 2 załączyć oświadczenie armatora o rodzaju zawartej lub zamierzonej umowy o pracę na statku ze wskazaniem czasu, na który umowa ta została lub zostanie zawarta.

3. Do wniosku o wystawienie książeczki żeglarskiej nie załącza się dokumentów określonych w ust. 1, jeżeli są one w posiadaniu urzędu morskiego.

§ 3. Przed wystawieniem książeczki żeglarskiej urząd morski zasięga opinii właściwego organu administracji, czy

wobec osoby, której ma być wystawiona książeczka, nie zachodzą okoliczności określone w art. 13 ust. 1 pkt 2 lit. d) ustawy.

§ 4. 1. Wystawiając książeczkę żeglarską należy:

- 1) przytwierdzić fotografię posiadacza na drugiej stronie okładki i opatrzyć ją w prawym dolnym rogu odciskiem suchej pieczęci tłoczonyj urzędu morskiego,
- 2) wypełnić czarnym tuszem rubryki na drugiej stronie okładki i na pierwszej stronie książeczki,
- 3) przyłożyć na pierwszej stronie pieczęć urzędu morskiego oraz umieścić obok niej podpis dyrektora urzędu morskiego lub osoby przez niego upoważnionej,
- 4) przytwierdzić na trzeciej stronie okładki świadectwo zdrowia.

2. Wystawiona książeczka żeglarska powinna być opatrzona numerem ewidencyjnym na pierwszej i czwartej stronie okładki oraz na wszystkich nieparzystych stronach.

§ 5. 1. Każda adnotacja urzędowa lub wpis, dokonane po wystawieniu książeczki żeglarskiej, powinny być opatrzone datą i podpisem osoby uprawnionej; za osobę taką uważa się:

- 1) ze strony urzędu morskiego — dyrektora urzędu morskiego lub osobę przez niego upoważnioną,
- 2) ze strony armatora — armatora, kapitana statku lub inną osobę upoważnioną przez armatora,
- 3) za granicą — konsula Rzeczypospolitej Polskiej.